

at det her er forligsstof, og i Venstre vedstår vi os forliget.

Og der skal heller ikke skabes uklarhed om efterlønnen. Jeg kan sådan set ikke forstå, at SF ved at fremsætte det her forslag skulle have en interesse i at få skabt usikkerhed om, hvorvidt efterlønnen nu består. Men også det at forpligte regeringen til at fremsætte forslag, hvis ikke det kan lykkes at finde en model, der tilgodeser ønsket om, at flest mulige bevarer så stor en tilknytning til arbejdsmarkedet som muligt, er da håbløst.

Med disse ord skal jeg på Venstres vegne afvise forslaget.

Kl. 12.10

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Først vil jeg takke hr. Jens Vibjerg for at have forstået forslaget, for forslaget er jo sådan set relativt enkelt, nemlig at foretage det analysearbejde og komme med nogle forslag, som fremmer incitamentet for lavtlønnede til at tage arbejde i efterlønsperioden.

Men pointen i, at vi har formuleret det på den måde, er sådan set, fordi det var det tilsagn, statsministeren gav under valgkampen sammen med lederen af det daværende største oppositionsparti, Socialdemokratiet. For der er en erkendelse af, at de lavtlønnede faktisk ikke gør brug af den nye efterlønsordning og dens muligheder for, at man kan tage arbejde. Derfor forstår jeg simpelt hen ikke, hvorfor Venstre ikke, når man kan lave et forslag, der gavner de lavtlønnede, springer på vognen og imødekommer det valgløfte, som statsministeren gav.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Nu skal jeg sige til hr. Ole Sohn: Jeg fulgte ikke statsministeren rundt i hele hans valgkamp, men det, jeg hørte statsministeren sige under valgkampen – efter forslaget fra SF's formand, hr. Holger K. Nielsen – var, at han ikke ville afvise at se på modellerne.

Men jeg var også meget positiv over for den første pind i SF's forslag, nemlig at se på: Kan vi gøre det her mere attraktivt og få folk til at blive længere på arbejdsmarkedet? Det afviser jeg jo heller ikke. Men samtidig at forpligte regeringen til at komme med nogle forslag er halsløs gerning, for det vil sandsynligvis munde ud i, at man ikke kan finde nogle modeller, der er bedre, og som tilskynder folk til i mindre grad at bruge

efterlønsordningen og blive længere på arbejdsmarkedet.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg har meget forståelse for, at Venstre ikke mener, at SF's model er den bedste. Det kan man tage en diskussion om. Derfor har vi også udtrykkeligt undladt at skrive det ind i forslaget, fordi det er vores bud. Vi har bare i bemærkningerne sagt, at sådan kan vi foreslå, at man kunne løse det.

Vi har udtrykkeligt lavet forslaget sådan, at der er mulighed for Venstre og selvfølgelig også Socialdemokratiet, for det er jo de to x Rasmussen, den nuværende og den forrige statsminister, der i valgkampens to afsluttende tv-debatter gav tilsagn om at se på den skævhed, som helt åbenlyst er i den nye efterlønsreform. Jeg er helt opmærksom på, at det er forligsstof. Derfor er forslaget netop lavet sådan, at man har mulighed for, at forligskredsen kan tage fat i at løse det åbenlyse problem, der er. Så kan man lytte til SF's forslag eller lade være, det vedrører egentlig ikke forslaget. Men det er et spørgsmål om, hvorvidt man tør imødekomme det valgløfte, som statsministeren gav på DR og på TV 2.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg afviser ikke, at forligskredsen kan se på, om tingene kan skrues sammen på en anden måde. Jeg lægger ikke op til det, men jeg afviser ikke, at forligskredsen kan se på det.

Bjarne Laustsen (S):

For det første skal jeg meddele, at Socialdemokratiet vedstår sig det forlig, som blev indgået mellem de fem partier i 1998 om en reform af efterlønsordningen. Dermed være også sagt, at de ændringer, der måtte komme, og der skal ske, skal være i respekt og forståelse over for den samlede forligskreds.

Men jeg vil også sige, at Socialdemokratiet gerne vil være med til at se på, om det er muligt at give et større incitament specielt for de lavtlønnede til at arbejde i efterlønsperioden. Det er ganske vist, at det blev der talt meget om som et tema i den afsluttende valgkamp, og Venstres daværende formand og statsministeren på det tidspunkt, hr. Poul Nyrup Rasmussen, sagde, at det ville de godt være med til at kigge på. Det vil vi også gerne.

Kl. 12.15